

Referat - Critici Literari: Eugen Lovinescu

Eugen Lovinescu (1881-1943) este dupa Titu Maiorescu cel mai important critic roman; este cel mai mare critic de directie si critic profesionist, reprezentant al directiei moderniste de sincronizare a culturii romanesti, a literaturii romane cu cultura si literatura europeana.

Eugen Lovinescu a introdus in aprecierea a operelor si a personalitatilor creatoare noi criterii de evaluare, punand accentul pe autonomia esteticului. El a tinut cont si de factori istorici si de spiritul veacului.

Combatand dogmatismul samanatorist si exclusiv a inspiratiei din mediul rural Eugen Lovinescu a devenit principalul promotor al sincronismului. El si-a fundamentat sincronismul, pe teoria imitatiei in care distingea doua momente: simularea (imitarea) si stimularea (incurajarea unui fond original autohton).

In ceea ce priveste romanul romanesc Lovinescu preconiza o modernizare, sincronizare acestuia cu romanul occidental prin crearea unui roman psihologic, a unui roman citadin si prin obiectivarea romanului (lipsa autorului din opera).

Opera fundamentala de critica literara a lui Eugen Lovinescu este Istoria literaturii romane contemporane, concepute in cinci volume: volumul I.: Evolutia ideologiei literare (1926); volumul II.: Evolutia criticii literare (1926); volumul III.: Evolutia poeziei lirice (1927); volumul IV.: Evolutia poeziei epice (1928); volumul V., consacrat teatrului n-a mai aparut.

Meritul lui Lovinescu este de a fi pus ordine in literatura romana din primul sfert al veacului XX. Eugen Lovinescu a inpus o ierarhie valorica valabila si astazi. in domeniul criticii literare Eugen Lovinescu a practicat o critica impresionista (spontana); nu a inteles si nu a apreciat un singur prozator, pe Mihail Sadoveanu.

Interpretarea romanul Ion de Liviu Rebleanu, fragment din Istoria literaturii romane contemporane:

Criticul fixeaza importanta romanului in biografia spirituala a lui Liviu Rebleanu: este prima mare creatie a romancierului.

Intuieste clar, exact schimbarea fundamentala produsa de romanul Ion in proza de inspiratie rurala: Ion reprezinta o revolutie si fata de lirismul samanatorist sau de atitudinea poporanista si fata de eticismul ardelean, constituind o data, istorica am putea spune, in procesul de obiectivare a literaturii noastre epice.

Eugen Lovinescu compara romanul Ion din punct de vedere a constructiei epice cu romanul lui Lev Tolstoi: formula ciclica a zugravirii, nu a unei portiuni de viata limitata la anecdota, ci a unei vast panou curgator de fapte invalmasite... dar care ne da impresia vietii in toate dimensiunile ei.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Obiectul de studiu al lui Ion este viața socială a Ardealului care, deși închisă în celula unui sat, este zugrăvit în întreaga ei stratificare.

După Eugen Lovinescu personajul lui Rebleanu este expresia instinctului de stăpânire a pământului, în slujba căruia pune o inteligență ascuțită, ... o viclenie procedurală și, cu deosebire, o voință imensă... în luptă omul nobil și milos dispare, pentru a nu lăsa decât fiara. Eugen Lovinescu îl compară pe Ion cu Julien Sorel din romanul *Rosu și negru* de Stendhal: amândoi doresc o rapidă îmbogățire și pentru amândoi femeia nu e decât o treaptă necesară unui alt scop suprem, un obiect de schimb în vederea stăpânirii bunurilor pământesti.

Eugen Lovinescu consideră că Liviu Rebleanu, asemenea lui Moliere a realizat o reducere clasică a personajului său (l-a redus pe Ion la instinctul de posesiune a pământului).

Eugen Lovinescu surprinde lupta din sufletul lui Ion între "gălsul pământului" și "glasul iubirii", dar forțele sunt inegale și nu domină decât succesiv.

Ocupându-se cu celelalte personaje criticul literar surprinde obiectivitatea de fond a romanului: sunt oameni mijlocii, priviți fără nici un fel de pasiune, fără ură sau dragoste, în meritele și slăbiciunile lor.

Invatatorul Herdelea este suflet bun dar slab, oportunist din sărăcie; Titu este poetul pierde-vara, sentimental și entuziast; aprigul popa Belciug, în care iubirea de biserică și de neam se asociază intim cu atâtea sentimente rele și cu atâtea pasiuni lumesti.

Eugen Lovinescu subliniind obiectivitatea romanului consideră că apariția lui Ion este o dată în istoria literaturii române contemporane și că prima mare creație obiectivă.

Meritul criticului literar este că a intuit în romanul Ion prima mare creație obiectivă a literaturii române și că l-a plasat pe autor în fruntea prozatorilor epocii interbelice.

În evoluția criticii lui Eugen Lovinescu se pot distinge mai multe etape.

Prima etapă : *Pasi pe nisip* (1906) se caracterizează prin scepticism pronunțat, manifestat printr-un stil descursiv și improvizat.

A doua etapă, perioada esteta se coincide cu etapa colaborării la *Convorbiri critice* și se impune ca o critică în manieră literaturizată.

Faza a treia cuprinde colaborarea la *Flacăra*, articolele din *Sburătorul* și articolele din *Critice* (vol. III-IV). Această etapă este considerată chiar de Eugen Lovinescu ca o adevărată revoluție stilistică. Stilul criticului se adaptează spiritului vremii, autorul impunând puncte de vedere noi asupra clasicii (Eminescu, Caragiale, Cosbuc, etc).

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

O perioada cu totul noua este aceea a colaborarii la Sburatorul, care se finalizeaza prin mari constructii de sinteza ideologica: Istoria civilizatiei romane moderne (1924-1925), Istoria literaturii contemporane (1926-1929).

Depasind impresionismul vaporos al perioadei de tinerete, Eugen Lovinescu evolueaza spre un adevarat critic de directie, animator estetic, principalul ideolog al modernismului.

Modernismul presupune respectul fata de traditie, dar mai ales o exceptionala deschidere spre nou, pentru ca ne iubim stramosii, ne iubim insa si stranepotii... obligatiile fata de viitor depasesc pe cele fata, de trecut.

Prin teoria mutatiei valorilor estetice, criticul intelege necesarul schimb de valori, care actioneaza asupra culturii autohtone fara sa o inventeze, modeland-o, ajutand-o sa se construiasca.

Prin sincronism, Eugen Lovinescu nu intelege o adaptare intamplatoare la ritmul culturii europene, o preluare neselectiva din formele, valorile acesteia.

Adversar al izolarii si al ingustimii traditionaliste, Eugen Lovinescu vorbeste despre sincronism ca despre o traire in acelasi spatiu sufletesc.

Adversar al spiritului conservator, retrograd, Eugen Lovinescu a fost un partizan al noului, al inovatei, al experimentului. El a inteles necesitatea contactului viu al literaturii si culturii romane cu literatura si cultura occidentala.

Sincronismul, modernizarea nu inseamna in conceptia criticului negarea specificului national.

In maniera lui Kogalniceanu, Eugen Lovinescu considera si el ca integrarea in tendinta generala a culturii romanesti se realizeaza numai prin valorificarea specificului national.

Fata de inaintasii sai, Eugen Lovinescu a reusit in mod real sa impuna principiul autonomiei esteticului in aprecierea operelor literare. Ocupandu-se de analiza traditionalismului de la Gandirea, Eugen Lovinescu il considera ca o adaptare a samanatorismului la conditiile epocii de dupa primul razboi mondial.

Eugen Lovinescu nu respinge elementul rural in arta, ci respinge inspiratia exclusiva din mediul rural si optica deformanta a samanatoristilor. Eugen Lovinescu considera ca samanatorismul se poate salva prin apelul la literatura moderna si la filozofie.

1906- De peste prag,drama in trei acte

1906- Pasi pe nisip (vol. I-II)

1907- Nuvele

1909-1910- Criticei, vol. I-II

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

- 1910- Grigore Alexandrescu. Viata si opera lui
- 1913- Costache Negruzzi. Viata si opera lui
- 1913- Aripa mortii, roman
- 1915-1923- Critice, vol. I-IX (editie definitiva, 1925-1929)
- 1919- Epiloguri literare, vol. I
- 1919- Pagini de razboi
- 1920- Lulu, roman
- 1921- Antologie critica
- 1921- Gh. Asachi (editie definitiva 1927)
- 1921- Portrete literare
- 1924-1925- Istoria civilizatiei romane moderne (I-III)
- 1926-1929- Istoria literaturii romane contemporane (I-VI)
- 1932- Memorii, vol. I-III
- 1935- Balauca, roman
- 1935- Mite, roman
- 1936- Diana, roman
- 1937- Mili, roman
- 1940- Titu Maiorescu, vol. I-II
- 1941- Aquaforte
- 1941- P.P. Carp. critic literar si literat
- 1942- Antologia ideologiei junimiste...
- 1943-1944- T. Maiorescu si contemporanii lui, vol. I-II
- 1943- T. Maiorescu si posteritatea lui critica
- 1982-1984- Opere, vol. I-III